

L	E
---	---

Leto

Svetlo teplom oťaželo.

Leto v ňom dozrelo.

Kvety farbou naplnilo.

Obilie chlebom obdarilo.

Úroda dozrieva.

Vtáčik nad poľom spieva.

Zem sní..

Lúky

zrejú.

Ich kvety šepkajú.

Lásku tepla poznajú

a kvitnú.

Kvitnú do krásy...

Tráva a už k senu

hlási...

Vôňou leta spieva

Sila zeme,

letom žila, vrcholila.

Rástla, a sa rozdávala.

Na nič sa nepýtala.

Všetkému živému priala.

Plnosť leta rozdávala.

Margarétka,

kvietok náš.

Koľko lupienkov lásky,

na sukienke máš?

Toľko, koľko treba

pre ľúbi.

Zavše otočím

jeden lupienok na rubi.

K láske prispejem.

Letná noc

v tichu tepla

svoje čary skrýva.

Šepot lásky sa v nej ozýva.

Nezradí,

kto sa letnou nocou

naladí

a pieseň lásky sní.

Mesiacik,

kosáčik.

Plavec na obláčiku neba.

Túlaš sa

a svietiš letnou nocou.

Lásku ti treba.

Viem, večernica

je môj sen.

Ale dovolenku jej dali

z neba.

Jabíčka

Jakubky

o meno sa s Aničkami

hádali.

Leto volali.

Súd žiadali.

Leto sa pristavilo.

Takto hovorilo:

Aničky sú jabĺčka

s líčkami červene.

Jakubky sú jabĺčka,

letnej zelene.

Spor urovnali.

Cvrčky

sláky hladili,

fraky čistili.

V letný večer koncert

robili.

Nádherne ladili.

Až teplo bolo na duši.

Aj keď mladí vraveli,

že z vážnej hudby

srdce nebúši.

Nevädza

oči neba.

Tvoja modrá je krajšia,

viac, než treba.

Nehreš ma pre krásu.

S obilím ladím,

keď dozrieva.

Vtedy nie len ja,

ale aj Zem spieva...

Pre teba

Človek.

